

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Varijs modis, sed maximè inuocatione Sanctos honorari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

sanctos. Verum postremò, ut ne unusquisq; arbitrari suo hunc vel illum pro dino haberet, coleretq; Alexander III. statuit, ut nulli mortalium talis in terris honor haberetur publicè, nisi illi, qui priùs ex edito Apostolico in diuorum esset catalogum ascriptus. Hoc decretum inter decretales epistolae, in titulo de reliquis Sanctorum scriptum leges.

Ad hunc modum, inquisitione diligenter facta in vitam & miracula, relati sunt in numerum Sanctorum Dominicus An. 53. Imperij Alphonsi: Franciscus à Gregorio IX. vti & Elisabetha regis Hungariæ filia: Clara ab Alexandro IV. Stephanus & Ladislaus Vngariæ reges, Stanislaus Cracouienfis Episcopus, & alij ab alijs. A Ioanne XXIII. Thomas Herfordensis Episcopus, & Thomas de Aquino: Bonaventura à Sixto IV. Bernardinus Senensis à Nicolao V. Vincentius à Callisto III. vti & Edmundus Anglicus: Nicolaus Tolentinas ab Eugenio IV. Benno ab Hadriano VI. & ne numerus fiat sine numero, Ignatius Loyola, & Franciscus Xaverius, cum Philippo Nerio, Isidoro, & Theresia, à Gregorio XV. Quæ consecratio Pontificis totius Ecclesiæ approbatione facta, tantò pluris facienda est, quia neque Pontifex tamquam caput Ecclesiæ, publica autoritate aliquid decernens, neque tota Ecclesia aliquid credens, aut credendum proponens, errare potest.

Hanc consecrationem alij deinde, atque alij sequuntur honores, imagines, aræ, oratoria, sacella, templa, festi & solennes dies, ieiunia, vigilæ, & omnifariâ factæ ceremoniæ, quas Christo regi, & sacratissimæ eius militiæ decernit humana pietas; quæ tantò sunt ceteris honoribus, qui in terris decernuntur, maiores sanctioresq;e, quantò sanctior illorum fuit vita, quàm reliquorum hominum, qui omni ævo floruerunt. Templa Sanctis erecta, testantur Romæ Basilica D. Petro in Vaticano & Ostiensi via, & altera D. Paulo, vtraque immani amplitudine & apparatu visendo consecrata; itemq; tertia Lateranensis Ioanni Baptistæ; & quarta Pantheon antea dicta, postea Dæi Matri Mariæ, alixq; alijs Diuis, & Romæ, & vbiq; gentium & terrarum dedicata. Neq; sanè festa Sanctorum aliò respiciunt, quàm vt ijs diebus præcipua quadam veneratione colantur, enimuerò, vt tamquam patroni & aduocati nostri inuocentur. Quod à nobis faciendum esse, antiqui PP. Nectarius, Ephræm, Nazianzenus, Nyssenus, Ambrosius, Chryso-

Ritius lib. 3
Platina. Bon.
fin. l. 1. Dec. 21

XI.
Sabelli lib.
10. cap. 14

mus, Augustinus, & posteri omnes suo exemplo docuerunt; quem cultum Ecclesia & vsu, & doctrina semper approbavit; nec sine insigni fructu. Quot enim & quanti, per huius, aut illius Sancti inuocationem & patrocinium iam morbos corporis; iam animi molestias ac tentationes; iam lumen intellectus; iam donum sobrietatis vel castitatis impetrauerunt? Pendent in templis anathemata; loquuntur tabellæ; nos ipsi quot vidimus, audiuius, Sanctorum ope, è flammis & fluminibus, è peste, è carcere ereptos? vt negare experientias tam claras, sic lumen solis meridiani velle extinguere. Certè inuocari Sanctos in hac vita existentes & piè, & vtiliter, ostendit D. Paulus, quando scripsit: *Orantes inflate, orantes simul & pro nobis: iterumq;: Fratres orate pro nobis, vt sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud vos. Quod si Sanctos licet inuocare in hac vita existentes, idq; & pium, & vtile est, & fit exemplo Pauli, cur non liceat, & vtile sit, inuocare item & Sanctos cum Christo regnantes? aut cur eorum oratio sit minùs efficax, quàm eorum, qui adhuc in hac vita peccant, & Deum offendere possunt? Orare autem & defunctos pro vitiis, ostensum est Machabæo. *Erat autem huiusmodi visus: Oniam qui fuerat summus sacerdos, virum bonum & benignum, verecundum visum, modestum moribus, & eloquio decorum, & qui à puero in virtutum exercitatus sit, manu protendentem, orare pro omni populo Iudæorum: Post hoc apparuisse & alium virum, aetate, & gloria mirabilem, & magni decoris habitudine circa illum: Respondentem verò Oniam dixisse: Hic est fratrum amator, & populi Israel: hic est, qui multum orat pro populo, & vniuersa sancta ciuitate, Ieremias propheta Dei. Extendisse autem Ieremiam dexteram, & dedisse Iudæ gladium aureum, dicentem: Accipe sanctum gladium munus à Deo, in quo despicit aduersarios populi mei Israel. Potuit Onias, potuit Ieremias orare pro populo, cur alij non possunt? Hanc opinionem communem fuisse, apud Iudæos, etiam Christi tempore, illa confirmant, quòd, cum Seruator noster in cruce clamaret: *Eli, Eli, lamma Sabachtani*, quidam illic stantes & audientes, vtique ex consuetudine inuocandi sanctos, dicerent: *Eliam vocat iste*, itemq;: *sine, videmus an veniat Elias liberans eum*. Non dixerunt, quid Eliam vocat? Elias non audit, gratis ergo eum vocat: nec dixerunt, Elias non potest**

Coloss. 4. 2.
2, Thess. 3. 1.

1. Machab. 15.
12.

Matth. 27. 46.

potest eum liberare; sed, videamus, an veniat Elias, & liberet eum. Crediderunt ergo, eum, si vellet, posse; an autem liberaturus esset, dubij fuerunt. Inuocemus igitur & nos quotidie Sanctos in cælo existentes, dicamusq; *S. Maria, ora pro nobis: S. Michael, ora pro nobis: S. Ioannes Baptista, ora pro nobis: S. Petre, ora pro nobis: omnes Sancti & Sancta Dei, intercedite pro nobis &c.* Ita honoramus, quos inuocamus, tamquam potentes succurrere.

Neque sanè hic honor Sanctis exhibitus, est Deo iniuriosus. Si enim S. Paulus Deo non intulit iniuriam, quando Sanctis in terra scripsit: *orationi instantes, orantes simul & pro nobis*; cur iniuriam inferat is, qui Sanctis in cælo existentibus dicit: *orate pro nobis*? At Deus vult solus adorari? quid tum? an inde conficitur: Ergo non licet inuocare Sanctos in cælo? Si hoc rectè colligitur, rectè etiam colligetur: Ergo non licet inuocare Sanctos in terra. Atqui hos licet cum Paulo, ergo & illos licet inuocare. Neq; rectius argumentantur, qui sic argumentantur: Solus Christus est Mediator; Ergo non licet inuocare Sanctos in cælo: quàm qui sic inferunt: Solus Christus est Mediator; Ergo non licet inuocare Sanctos in terra. Quicumque ergo hoc telum esse infirmum, dicunt, ne Paulum videantur velle sauciare; fateantur etiam prius esse infirmum, quia ex eodem modulo prodit. Pari pacto, si signum est, nos diffidere Deo & Christo, quando confugimus ad Sanctos in cælo triumphantes, erit etiam signum diffidentiae in Paulo, & in alijs, quando inuocant Sanctos in terra militantes, & dicunt: *Fratres orate pro nobis.* Neque putare debet quisquam Sanctos frustra inuocari atque sine fructu, quasi illi, qui in cælo sunt, non audiant preces nostras, neque sciant, quid hinc apud nos geratur. Si enim Sancti adhuc in hac vita possunt, Deo reuelante, cognoscere arcana aliorum consilia & molitiones, quemadmodum Samuel cognouit omnia, quæ erant in corde Saulis; & Elisæus sciuit omnia, quæ à famulo absente erant perpetrata, itemq; omnia secreta consilia regis Syriæ; ac Daniel occultum somnium Nabuchodonosoris atque interpretationem illius: Petrus quoque occultam fraudem Ananiæ & Saphiræ; & quicumque Spiritu Prophetico abscondita & futura prædixerant; cur non in cælo, immò & in Limbo SS. PP. posset idem Deus beatis animabus simi-

XII.

Coloss. 4. 2.

1. Thessal. 3. 5.

1. Reg. 9. 19.

4. Reg. 5. 26.

4. Reg. 6. 9.

Dan. 2. 26.

Act. 5. 1.